

der hele denne Forhandling med de Forenede Stater ustandseligt skulde holde Folket — det vil vel sige Pressen, thi i Almindelighed kalder Pressen sig jo for Folket — à jour med, hvad der skete? Tror man da virkelig, at det er saa, at i Øjeblikket kunde altsaa enhver Depecheudveksling, enhver Forhandling med andre Magter offentliggøres og hver Dag bringes frem? Det er der vel i alt Fald ikke i denne Sal noget Menneske, der tror. Og hvorfor skulde der da være noget underligt i, at en Sag, der er af ganske specifik Natur, bliver holdt hemmelig — som det hedder for Folket —, indtil Folket gennem sit Organ faar Meddelelse derom? Hvor er Folket blevet overrumplet? Hvad skulde Folket da foretage sig inden dette Tidspunkt? Det forekommer mig, at Folket — det vil jo her sige København — i Øjeblikket foretager sig alt, hvad Folket kan foretage sig for ikke at lade sig overrumple, men lige meget med det. Var der nogen anden Maade? Og dette hænger ogsaa sammen med det Spørgsmaal, om en Minister skal sige Sandheden, naar der spørges. Jeg gad vide: hvis der to Dage før Krigens Udbrud var blevet rettet det Spørgsmaal af en Journalist til en Minister i et af de krigsførende Lande, om der mobiliseredes, og han havde sagt Nej — var han saa en Løgner, en Mand, hvis Erklæringer man ikke kunde have Tillid til? Jeg antager, det var hans fuldkomne Pligt at sige Nej, selv om den halve Armé eller de tre Fjerdedele af den var mobiliseret. Tror man virkelig, at vi kan fremlægge hver Dag paa Tingets Bord og for Folkets Aasyn de Forhandlinger, der føres i Udenrigsministeriet med de fremmede Magter? Men hvis det er saa, hvorfor angribes vi da for, at vi overrumpler Rigsdagen? Rigsdagen har faaet Besked den Dag, da Rigsdagen skal have Besked, nemlig den Dag, da Forslaget er færdigt udarbejdet og forelægges den. Saa maa Rigsdagen tage sin Stilling saaledes, som dens Ansvar er til.

Derpaa maa jeg vende mig til nogle politiske Betragtninger, som det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) gjorde gældende. Sagen ligger — saa vidt man kan forstaa, det ærede Medlem udtaler sig noget dunkelt — saaledes, at Par-

tiet Venstre ikke kan stemme for Forslaget — som han udtrykte sig, ikke af saglige Grunde, for Partiet Venstre i sin Helhed — der kan være Undtagelser, det kan der være i alle Partier — kan ikke stemme for Afstaaelsen af forskellige Grunde. For det første, fordi Krigens først maa være til Ende. Tror det ærede Medlem nu virkelig for Alvor, at vi kan meddele de Forenede Stater, at denne Sags Behandling udskydes til Krigens Afslutning, hvilket Tidspunkt ingen dødelig kender, Krigens kan vare et, to og tre Aar, ingen ved det! Den anden Grund er den, at Sagen skal være kommet bag paa Rigsdagen. Jeg maa sige, at jeg forstaaer ikke et eneste Ord af dette. Jeg begriber ikke, hvad det ærede Medlem mener med denne Tale om Overrumpling. Jeg venter, at han vil forklare mig det. Men i denne Sammenhæng sagde det ærede Medlem noget, jeg her maa indskyde en Bemærkning til. Det ærede Medlem sagde, at det kunde ikke hjælpe, at der var givet Partiformændene Meddelelse om denne Sag allerede i Januar Maaned, for de havde faaet ubetinget Diskretionspligt hvorfor deres Partier. Det er ganske rigtigt. Udenrigsministeren har meddelt Forhandlingen, saaledes som den var begyndt, og som den den Gang var ført til et vist Resultat, til Partiformændene, altsaa til de Herrer, der er Formænd for Partierne her i Tinget, og til — jeg tør maaske nævne Navnene, da det er Medlemmer af Landstinget, der er Tale om, og det er saa vanskeligt at nævne deres Valgkredse — Proprietær Piper, Hr. Jørgen Pedersen, Lensgreve Frijs, Hr. C. C. Andersen og Hr. Trier, og dernæst ogsaa til Hr. Holger Petersen, som ogsaa er Medlem af Landstinget, og til Admiral Richelieu, til hvem der paa anden Vis er udgaaet Meddelelse. Alle disse Herrer har vidst Besked. Der er en Ting, jeg gerne her vil gøre opmærksom paa. Hvorledes er det gaaet til, at ingen af disse Partiformænd sagde til Udenrigsministeren: Denne Sag kan ikke behandles saa hemmelighedsfuldt; den maa absolut bringes frem paa Rigsdagen; det er umuligt at afgøre saadanne Spørgsmaal i Hemmelighed uden Forhandling? Hvorfor advarede ikke nogen af